

УКРАЇНА І РОСІЯ ДОМОВИЛИСЯ ПРО ВЛАСНІ ВАЛЮТИ

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 27-го лютого, відбулася зустріч парламентарних комісій України та Росії з метою узгодження порядку введення національних валют, співпраці у сфері митної політики, розподілу ресурсів Державного банку колишнього ССРСР, резервів золота, валютного фонду, зовнішнього боргу колишнього Союзу та інших питань.

Сторони домовилися про введення національних валют, про що підписали комюніке. В документі сказано, що готівкова рубльова маса на всій території колишнього ССРСР має бути розділена між державами, які входили до імперії. Кожна з держав отримує у свою власність суми, які на момент розподілу є на її території.

В Україні залишки рублів у банках і на рахунках банків будуть конвертовані в національну валюту за єдиним принципом, а далі облік вестиметься в новій валюті. Якщо на рахунки в Україну надходять нові платежі в рублях, то банки прийматимуть їх згідно з новим курсом, а на рахунки громадян та установ вноситиметься відповідна сума в національній валюті, списана з банківського рахунку, на який поступили рублі.

Національний Банк України надаватиме і стабілізаційні кредити в рублях, але тільки за рахунок кредитів, наданих Центральним банком Росії.

Напружені дискусії виникли під час вирішення проблем розподілу резервів золота, валюті і власності колишнього Союзу. Домовилися створити міждержавну комісію, яка має встановити розміри резервів і частку, яка належить тій чи іншій державі. Документ стане чинним після того, як його розглянуть парламенти Росії та України і затвердять.

В той самий день урядова комісія України затвердила зміни та доповнення до інструкції про видачу населенню купонів багаторазо-

вого використання. Від 1-го березня громадянам України виплачуватиметься не менше 70 відсотків заробітної плати купонами, після утримання податків, аліментів і відрахувань у пенсійний фонд. Щомісячна сума виплати купонами не може бути меншою, ніж 450 карбованців. Промислові товари вартістю до 4,000 карбованців від 1-го березня продаються тільки за купони, а понад вказану суму — чеками чи дорученнями банку. Однак усі громадянські послуги в Україні покищо оплачуються рублями.

Як відомо, в Києві 25-го лютого відбулася зустріч керівників усіх держав колишньої імперії з ініціативи властей України. Для обговорення боргів зовнішніх і внутрішніх заборгованостей Литви, Латвії і Естонії. Однак, розуміючи, що в Зовнішньоекономічному банку вже не залишилося ні одного долара, прибалтійські республіки не поставили свої підписи під комюніке, а лише висловили підтримку зусиллям держав-членів Співдружності створити Міждержавну раду з метою нагляду і обслуговування згаданих боргів і справедливого їх розподілу.

Газета „Известия“ з 2-го березня повідомила, що на зустрічі в Києві Україна запропонувала Латвії сплатити її частку боргів, які становлять приблизно 1,14 відсотка загальної суми. Якщо Латвія на це погодиться, пише московська центральна газета, то Україна дістане латвійську долю золота та претендуватиме на інші суми боргів, які належатимуть Латвії після розподілу боргів різних країн Союзу. Заступник міністра закордонних справ Латвії Маріс Гайліс заявив журналістам, що пропозиція України буде розглянута керівниками Латвії. Якщо пропозицію приймуть, то Латвія буде звільнена від обов'язків та необхідності дбати про зовнішні борги, сплати яких вже не раз вимагали країни Заходу.

Посилуються заходи для створення українського центру

Чикаго (Око). — 22-го лютого 1992 року в передмісті Чикаго, в домі голови фундації Українських Студій Раїси Братків, відбулася нарада членів Управи фундації, яка створена у шість років тому, з відомими особами Іллінойського університету з Урбани Шампейн про створення там постійного українського центру. Від університету взяли участь проф. Джеймс Шродер, Дасн Канкер, Джан Гуд та голова Української Науково-Дослідчої Програми Дмитро Штогрин, а з Управи фундації: Раїса Братків, Іван Деркач, Віра Еліашевська, Оля Кузик, сенатор Володимир Дулич, Юрій Куляс, Павло Надзікевич, Микол Куропас, Олександр Коновал, Іван Шандор та Володимир Братків.

Ціллю фундації, коли Україна стала незалежною державою, є створити в центрі Америки постійний центр українських студій, який вможливував би студентам з України та студентам з Америки студіювати за межами своїх країн, уможливити українським та американським науковцям писати докторські праці на теми сучасної української історії та літератури, обмінюватися професорами для кращої популяризації української проблематики. Цього року в Іллінойському університеті відбудеться одинадцять з черги конференцій, в якій візьмуть участь професори та науковці з різних частин світу. На нараді вирішено передати до друку збірник матеріалів конференції, яка була присвячена темі „Українці в

Другій світовій війні”. Цей збірник видасть Іллінойський університет.

На уроччому центрі українських студій для студентів, докторських досліджень-праць в Іллінойському університеті, який має найкращу колекцію українських книжок, журналів та газет не лише за межами України, але в світі, продовження вшанування річних конференцій, заангажування на постійну працю кількох професорів — потрібно зібрати понад 4 міль. дол. Щоб показати Іллінойському університету, що українська громада зацікавлена в створенні центру українських студій, потрібно зібрати вже на цей рік понад 30,000 дол. Фундація Українських Студій при Іллінойському університеті звертається до всього українського громадянства з щирим проханням допомогти своєю пожертвою створити центр українських студій, який матиме величезне значення для популяризації української історії, культури, літератури. Пожертви на фундацію чеком слід спрямовувати на адресу: Foundation for Ukrainian Studies at the U. of Illinois, 1626 Balmoral Lane, Palatine, Ill. 60067.

ЗБОРИ БАНКУ „ПЕВНІСТЬ”

Чикаго. — Місцевий І-ий Український Федеральний Шадничий банк „Певність” повідомляє про свої річні загальні збори, які відбулися у середу, 18-го березня, о год. 7-ій вечора в аудиторії дом СУМ, 2457 Чикаго авеню, захід.

Д-р В. Брюховецький відвідає ЗСА

Нью Бранзвик, Н.Дж. — У вівторок, 17-го березня, на запрошення Ратгертського університету приїжджає до ЗСА ректор Університету Києво-Могилянська Академія (УКМА) д-р Вячеслав Брюховецький. Мета його приїзду — від-

бути ділові зустрічі в Ратгертському, Колумбійському та Принстонському університетах, які також виступити перед українськими громадянами в Чикаго, Нью Йорку, Нью Бранзвiku, Бавнд Бруці та Філадельфії. Господарем його перебування в ЗСА є товариство Приятелі УКМА, яке, за уповноваженням УКМА, проводить збірку на його валютний фонд.

Як уже писала „Свобода”, УКМА — це перший незалежний університет в Україні, який ставить собі за ціль готувати високоосвітчених фахівців для зовнішніх служб української держави. З такою ж метою відвідав ректор Брюховецький Канаду. Там його господарем був проф. Ярослав Розумний із Манітобського університету.

Ю. І. Д. МАЗУРКЕВИЧ В УІА

Нью Йорк. — Тут у суботу, 14-го березня, в Українському Інституті Америки в серії „Музика в Інституті” відбудеться концерт скрипалів Юрія Мазуркевича та Дани Померанця-Мазуркевича. Партію фортепіано виконуватиме Мартін Амлін. В програмі — твори Моцарта, Баляса, Франка, Генделя-Гальворсена, Гайдна, Прокоф'єва та Сарасате. Початок концерту о год. 8-ій вечора. Адреса УІА: 2 схід 79-та вулиця в Нью Йорку. Квитки в ціні 20 дол. сеньйори — 10, студенти — 5 дол. можна замовляти, виславляючи чек на UIA — MATI, 2 East 79th St., New York, N.Y., 10021, або телефонуючи Андрієві Пашукові, ексекутивному директору УІА (212) 772-2884 або (212) 288-8660.

Передвиборча боротьба зростає

Атланта. — „Чим більше ми нападасмо один на одного, тим більше граємо на руку Джорджеві Бушеві”, — сказав колишній сенатор-демократ Пол Конгас під час дебатов з однопартиєцями.

Губернатор Аркентіс Білл Клінтон заявив, що такий президент як Конгас „потрібний Волл Стрітві”, тобто великому бізнесові. Сенатор Роберт Керрі з Небраски обвинуватив Клінтона в тому, що той „перетворив Аркенсо у звальще промислових відходів зі всієї країни”. Та й сам Конгас, який запропонував демократам підписати мирний договір, оголосив в одній зі своїх реклам, що Клінтон належить до тієї породи людей, які реагують, ще не знаючи, що і до чого.

Приводом для такого обвинувачення послужила різка реакція Клінтона на повідомлення, що негритянський пастор Джессі Джексон нібито вирішив підтримати не його, а сенатора Тома Гаркіна. Повідомлення виявилось неправильним, а Клінтон поспішив насварити проповіді, який у відповідь продемонстрував зразок християнського смирення.

Ще більш пристрасі розгорілися серед республіканців. Консерватистський публіцист і телевізійний коментатор Патрик Б'юкенен

у рекламних стрічках своєї передвиборчої кампанії обвинуватив Адміністрацію Буша в тому, що вона фінансує „богохульство і порнографію в мистецтві”.

Не залишився в боргу і президент Буш. У своїй телевізійній рекламі він цитує статтю, яку написав Б'юкенен. В ній, зокрема, говориться: „Жінки психологічно менш підготовлені для досягнення успіху у праці”.

Справа про „негативну рекламу” і взаємні обвинувачення була порушена в недільній телевізійній програмі „Цього тижня” (Ей-Бі-Сі), в якій взяв участь сенатор Керрі. Він заявив: „Пост президента (ЗСА) — найвпливовіший у світі. Претенденти на цей пост повинні бути готові вистояти перед нападами суперників у виборчій кампанії”.

Взаємним нападам кандидатів на президента не було кінця минулої суботи і неділі, а також у понеділок, 2-го березня — перед тим, як відбулися передвибори у чотирьох стейтах — в Джорджії, Кольорадо, Мериленді і Юті.

Опитування громадської думки показують, що у Мериленді, Кольорадо і Юті міцні позиції Пола Конгаса, хоч його перевага над Б. Клінтоном невелика. У Джорджії перевагу здобув Клінтон.

Померла Ольга Сохан, мати головного секретаря УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — В середу, 4-го березня ц.р., тут померла на 93-му році життя Ольга Сохан, з дому Левицька, вдова покійного Антонова Соханові з Ходорова, Україна, мати Володимира Сохана — головного секретаря УНС Союзу, д-ра Олега Сохана — лікаря в Йонкерсі, Н. Й., та Ігоря Сохана — пластового діяча, і бабця Роми Сохан Гадзевич — головного редактора „Ук-

раїнського Тижневика”.

Панахида буде відправлена в п'ятницю, 6-го березня, о годині 8-ій вечора в похоронному заведенні Мек Фалфін при 625 Павонія Евеню в Джерзі Сіті, а похорони в суботу, 7-го березня з цього ж заведення о годині 8-ій ранку до української католицької церкви св. ап. Петра і Павла і на цвинтар Святого Хреста в Норт Арлінгтон, Н.Дж.

У СВІТІ

РОСІЙСЬКИЙ УРЯД найняв американську фірму Кролл для розшуків грошей, що незаконно осіли в закордонних банках. За попередніми даними, ці гроші переховуються у понад 10-ох країнах. При цьому розшуку неминуче зачеплять гроші КПСС, сума яких досягає 50 біл. дол. Покищо російська прокуратура знайшла і конфіскувала партійні активи на 7 біл. карбованців і 26 міль. дол. у валюті.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Німеччини Ганс-Дітріх Геншер звернувся у вівторок, 3-го березня, до керівників країн Європейської спільноти з пропозицією без зволікань визнати Боснію і Герцоговину, де два дні перед тим відбувся референдум. За незалежність республіки проголосували 99,4 відсотка слов'ян-мусулман і хорватів. Сербі, які становлять третину населення республіки, бойкотували референдум. Сербська Демократична партія заявила, що погодиться на незалежність слов'ян-мусулман у тому випадку, якщо до сербів відійде 60 відсотків території Боснії і Герцоговини.

У ВІВТОРОК, 3-ГО БЕРЕЗНЯ, розпочалося виведення армії колишнього Советського Союзу з території Литви. Уповноважений Російської федерації в питаннях виведення військ з прибалтійських країн генерал-полковник Валерій Міронов, сказав, що поділ майна відбудеться на міждержавних переговорах, проте литовський уряд вже оголосив власністю республіки нерухоме майно, що раніше належало війську.

НА ЦЬОМУ ТИЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНО оформлюється ще одна європейська організація — Рада країн Балтійського моря. Її метою буде відновлення між народами Скандинавії, Прибалтики, Німеччини, Польщі і Росії історичних зв'язків, які були перервані у висліді двох світових воєн. До участі в нарадах не допущено Ісландію, Чехо-Словаччину, Україну і Білорусь, які виявили зацікавлення щодо цього.

НІМЕЧЧИНА, ЯКА Є ОДНИМ з найголовніших кредиторів Польщі, прийняла рішення скасувати половину польського боргу, який становить 9,1 біл. марок (5,5 біл. дол.). Рета 50 відсотків боргу Польща має сплатити протягом 18 років. Рішення Німеччини стало можливим завдяки минулорічним домовленням між Польщею і 16 державами, що входять до так званого Паризького клубу. Вони зішлись на тому, що загальну офіційну заборгованість Польщі цим державам в сумі 33 біл. дол. буде скасовано на 50 відсотків.

НАПРУГА МІЖ УКРАЇНОЮ І РОСІЄЮ ЗРОСТАЄ — ПИШЕ „НЬО ЙОРК ТАЙМС”

Нью Йорк. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс” Сердж Шмеманн інформує у числі з 5-го березня, що напруга між Україною і Росією збільшується з кожним днем. Головною причиною третього в першу чергу півострів Крим, прилучений до України в 1954 році, довкола проблеми якого і чорноморської флотії росіяни влаштували відомий танець, розпалюють антагонізм, виявляють найсильніші вияви свого традиційного шовінізму й імперіалізму, а також рішення України творити свою власну оборонну армію в числі 400,000 воєнків і старшин, очевидно, на базі існуючих трьох воєнних округів, які існували дотепер на території України.

Головною причиною, каже Шмеманн, а також інші закордонні кореспонденти політичні спостерігачі, є, однак, Акт проголошення Україною незалежності 24-го серпня 1991 року і самостійницька політика теперішнього президента Леоніда Кравчука, який, не зважаючи на членство України у Співдружності Незалежних Держав, веде прозалежницьку лінію у політиці і, згідно з постановою Верховної Ради України, творить свої збройні сили, робить заходи для введення своєї грошової одиниці, гривні, і оприлюднює право Російської федерації втручатись до внутрішніх справ України й інших самостійних держав, які постанали в руїнах колишньої комуністичної імперії Л. Кравчука, хоч його перевага над Б. Клінтоном невелика. У Джорджії перевагу здобув Клінтон.

вають їх звичайнісінькою пропагандою, бо українські урядові чинники вважають, що і 400,000 правдоподібно буде забагато. „Чи Україна має право творити свою армію на базі існуючих трьох воєнних округів?” — запитав кореспондент офіційних речників в Києві. Ті відповіли, що Україна не тільки має право, але має також багато інших претенсій до Російської федерації, яка без згоди інших держав, стала пересміцнювати колишнього ССРСР, але це абсолютно не значить, що всі добрих колишньої імперії є їхньою власністю. „Ми всі спільно будували ССРСР і тепер спільно повинні користуватися його матеріальними залишками”, — заявив Володимир Гриньов і підкреслив, що українці і росіяни ведуть дуже погану політику, політику переговорів, заздрости, імперіалістичних апетитів, а це творить погану кров і небезпечу.

Очевидно, українці не хочуть, щоб на їх території стаціоналізували чужі військові частини, навіть тоді, якщо вони зараховуються до „стратегічних”, але ними командують з Москви і вони поширюють в Україні антиукраїнську пропагандивну кампанію. Існує ще одна версія боротьби вже в самій армії. Військові старшини, в більшості росіяни, не хочуть, щоб їх переміщували на російську територію, але й не хочуть присягати на вірність українському народові. Л. Кравчук каже, що стаціоназовані в Україні війська належать Україні і підлягають під зарядження президента України і міністерства оборони в Києві.

С. Шмеманн також каже, що членство України в СНД є тільки переходовим етапом до цілковитої незалежності й інтеграції в Європейську спільноту. До цієї основної цілі Україна маршує повним кроком, кажуть спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ СЕНАТОРИ заявили, що вони негайно пробуватимуть до кожного законопроекту додавати будь-яке правило, що сприяє боротьбі зі злочинністю із їхніх пропозицій, які демократи зовсім відкинули. В цей спосіб республіканці хочуть до виборчої кампанії знову втягнути спірне питання про боротьбу зі злочинністю в ЗСА. Це питання у виборах 1988 року із відповідними рекламними допомогою республіканцям створити думку, що демократи є дуже ліберальними, коли йдеться про злочинців та їх покарання.

У ВІВТОРОК, 3-ГО БЕРЕЗНЯ, відома американська телефонічна фірма Ей-Ті-Ті заявила, що планує увести нові технічні удіпшення, котрі в майбутньому замінять майже одну третю з усіх 18,000 телефоністів, які обслуговують лінії далекого віддалення. Це має бути здійснено до 1994 року. Треба підкреслити, що це повідомлення появляється чотири місяці перед початком контрактних переговорів між Ей-Ті-Ті та профспілкою Працівників зв'язку Америки. Провід згаданої профспілки заяву фірми назвав „тактикою залякування”.

У ВАШІНГТОНІ НОВИЙ АМБАСАДОР Росії Володимир Лукін заявив засобам масової інформації, що республіки колишнього ССРСР цієї зими не будуть голодувати, але будь-які перешкоди у весняному засіві збіжжя можуть дуже погано вплинути на доставу харчів наступного року. В. Лукін говорився до того, що назвав Росію „головною рушійною демократичною та протимперською силою в цьому геополітичному просторі”, а тоді поставив питання кореспондентам: Чи можна уявити собі можливість прибалтійських країн, України стати самостійними без сприяння Росії? А далі закликав ЗСА підтримувати цю силу, що є передовою у боротьбі з тоталітаризмом, тобто Росію, та відкинути думку про російський шовінізм.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ публічно заявив перед кореспондентами засобів масової інформації, що зламання його передвиборчої обіцянки з 1988 року про не підвищення податків було найбільшою його помилкою. Він відразу підкреслив, що зробив це для компромісу з Конгресом з думкою про поліпшення економіки в країні. Це вибачення Президента у понеділок, 2-го березня, надрукувала газета „Атланта Джорнал”, а дорадники Білого Дому доложили всіх зусиль, щоб це було якнайширше розповсюджено по цілій країні.

Музей — це своєрідний образ нації

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Х. В. Ф.). — Переводячи бесіди з численними відвідувачами у редакції нашого щоденника, маємо змогу вести розмови з різними людьми та порушувати всілякі теми. Цього разу маємо особливу приємність, бо не тільки зустрічаємося з цікавою особистістю, знавцем мистецтва Раїсою Захарчук-Чугай, але й розмова йде про для всіх нас близьку тему українського музейництва, а зокрема збереження українського народного мистецтва.

Раїса Захарчук - Чугай, кандидат мистецтвознавства, родом із Острога біля Берестечка на Волині, закінчила історичний факультет Львівського Державного Університету ім. Івана Франка. Працювала науковим працівником у Національному Музеї у Львові, у відділі народного мистецтва. Також у Музеї Етнографії і Художнього Промислу Академії Наук України, потім в Українському Музеї в Нью Йорку, де вона працює над каталогуванням і науковим опрацюванням збірки народного мистецтва. Р. Захарчук-Чугай також авторка таких видань: „Народне декоративне мистецтво Яворівщини”, „Родина Шкрібляків”, „Українська народна вишивка”, „Ганна Вінтоняк” і голов-

Р. Захарчук-Чугай ділиться своїми враженнями про Український Музей в Нью Йорку.

ний редактор книжки „Народні художні промисли в Україні”. Крім цього вона співпрацювала над виданнями: „Бойківщина”, „Гуцульщина”, „Полісся” і „Карпати”.

Починаємо бесіду, ставлячи нашій гості питання, на чий запрошення вона приїхала працювати до Українського Музею в Нью Йорку? Довідаємося, що запросила її Управа Українського Музею для допомоги в науковому опрацюванні збірок народного мистецтва. „Музей для мене — це своєрідний образ народу, речева пам'ять про його історію, віру, показник світорозуміння і світоворотення. Праця в музеях — це

моя професія. Від 1961 року, після закінчення Львівського Університету ім. Івана Франка, працювала у відділі народного мистецтва Національного Музею у Львові з Іриною Гургулою, Вірою Свенціцькою. У 1972 році перейшла в Музей Етнографії і Художнього Промислу Академії Наук України. Захистила дисертацію в галузі декоративно-прикладного мистецтва. Завжди ціню те, що зроблено в музеєзнавчій справі вченими України, зокрема Львова — П. Жолтовським, Ю. Чомком, М. Моздирем, В. Свенціцькою, А. Будзаном і К. Матейком”.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА **SVOBODA**
 УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN: 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
 Бюро УНЧ у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to
 "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
 Для членів УНЧ: \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
 Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

175 членів Об'єднаних Націй

Заснована у 1945 році Організація Об'єднаних Націй існує 47 років, яка діяла від Другої світової війни. Стрижень цієї Організації створено на Ялтинській конференції з участю президента ЗСА Ф. Д. Рузвельта, прем'єра Великої Британії Вінстона Черчілла та фактичного диктатора СРСР із скромним титулом генерального секретаря Компартії СРСР Йосифа Сталіна. На цьому місці задувано вже, що ОН народилися з цим первородним гріхом, яким було постійне членство у Раді Безпеки ОН Советського Союзу із правом вето проти її постанов. Ця точка статуту ОН у практиці перекреслила на око благородну місію Об'єднаних Націй, як найвищої міжнародної організації, яка повинна дбати за мир у світі й не допускати до його порушення.

Принцип рівності всіх членів, у теорії теж дуже гарний, у практиці нісенітний, бо „рівність” таких карликів, як Ліхтенштайн чи сан Маріно і немічних деколонізованих країн Азії й Африки з такими великодержавами, як Америка, Великобританія чи Советський Союз — була фікцією. Фікцією було теж довгочленство в ООН України і Білорусі. Вони були ніби співосновниками ОН, але стали ними тільки тому, що Сталінові треба було у тодішній конфігурації міжнародних сил ще двох голосів у Генеральній Асамблеї. Всі про це знали й усі знали, що амбасадори України й Білорусі в ОН не можуть діяти без згоди і вказівки від Москви, тому теж не мали ніякої поваги. Це змінилось щойно тоді, коли розлетівся Советський Союз, усамостійнилася Україна і Білорусь, перестали бути насправжніми колоніями Росії і їхні амбасадори могли боронити на терені ООН інтереси України і Білорусі.

У минулому тижні сталася в історії Організації Об'єднаних Націй досить цікаве подія. Ще минулорічне число членство ОН 159 держав побільшилося до числа 175. Щойно під кінець цього року появиться новий „Світовий Альманах — Книга Фактів”, де подадуть цю цифру „175”. Історичне значення того минулорічного збільшення членства ОН у тому, що прийнято до ООН вісім колишніх членських країн Советського Союзу. Генеральна Асамблея одностайно схвалила прийняття тих новопосталих держав, якими були Азербайджан, Вірменія, Казахстан, Киргизія, Молдова, Таджикистан, Туркменістан і Узбекистан. Тому, що Україна, Білорусь, Естонія, Литва і Латвія були вже раніше членами ОН, то одностайне прийняття туди решти колишніх ніби самостійних республік СРСР було насправді подвійним для імперії, яка перед її розвалом тероризувала своїм вето ОН. Росія, як найбільша територія і числом населення, колишня частина советської імперії, дістала місце в Раді Безпеки. За влади Міхаїла Горбачова СРСР у Раді Безпеки зрівняв із традицією Андрея Громика, який на всі мови пропозиції завжди мав стереотипну відповідь „нет” і від дипломатичної методи Сегія Хрущова, який знав був черевик з ноги і гатив ним по столі на генеральній Асамблеї. Зміна тактики СРСР за Горбачова найвиразніше проявилася в голосуванні „за” десяти резолюціями Ради безпеки, які потрібні були Джорджові Бушеві, щоб „легалізувати” війну міжнародної коаліції держав проти Іраку.

Організація Об'єднаних Націй, не маючи свого війська і маючи спутані руки отим нещасним правом вето кожного з п'яти постійних членів в Раді Безпеки, не мала великої поваги і реальної сили у міжнародному світі. Можливо, що тепер це зміниться, бо передбачається зміна статуту, яка має дозволити на існування окремого військового з'єднання ООН, невеликої армії, яку проте можна би швидко перекидати в загрожене війною місце на земному глобі. Може це мати застосування в Югославії і з кращим успіхом у хронічному конфлікті між Азербайджаном та Вірменією за прикордонну провінцію Нагірно-Карабах. Зона належить до Азербайджану, але має більшість вірменського населення і прагне приєднатися до Вірменії. Криваві бої за цю провінцію коштують обоєм країнам уже кілька тисяч жертв у людях.

Добре, що поставлено ще один надмогильний камінь на могили Советського Союзу. Може — це спришчить процес протверезіння усіх тих, які все ще дивляться на Схід Європи, як „Раша”. Людське неучтво, тупість і злоба не мають меж. Може членство в ОН решти колишніх членів СРСР цю межу поставить.

У статті „Его блаженство без митри і жезла” (Огонек, ч. 48, 1991, ст. 8, без закінчення) представляє нам митрополита Філарета в мирі Михайла Антоновича Денисенка народженого в 1929 році в Донбасі; тепер він є єсхархом московської патріархії поставлений в Україні з титулом Галицький. Маючи 19 років вступив до Одеської Духовної Семінарії, після закінчення був прийнятий до Духовної Академії у Москві. На 21-му році життя прийняв схиму і почав називатися Філаретом. Згодом став інспектором Київської Духовної Семінарії та завідувачим справами українського єсхархату. Маючи 33 роки був рукоположений у єпископи. Згодом став ректором Московської духовної семінарії та очолив український єсхархат Російської Церкви в Україні. Маючи 39 років став постійним членом „святішого синоду” з титулом митрополита.

Автор згадані статті пише, що маючи таку почесну позицію син Донбасу чекав на патріярше жезло. Тількищо помер Патріярх Пімен, Філарет був вибраний містоблюстителем патріярха. Це вже було безлічне право на посаду патріярха. Але помісний собор складом шести осіб вибрав уродженця Естонії родовитого москаля, а Філарет вернувся до Києва проводити свою агентурну працю.

Автор статті Александр Нежний пише, що маючи

М. Б.

МОСКОВСЬКИЙ ВЛАДИКА В УКРАЇНІ — АГЕНТ КГБ „АНТОНОВ”

Таку „порадку” Філарет повинен був зривувати своє відношення до КПСС, але він їй чесно служив і всюди заявляв, що церковне життя і релігія у СРСР розвивається вільно, тільки „кримінальні типи, що повтікали за кордон ширять невірні чутки”. З амвону він закликав голосувати за Комуністичну партію, за соціалістичну державу і всіма силами поборював „рухівців”. Цей же „святий” був проти проповідання українською мовою, прославляв „доблесний октябрь”, „братську сем'ю народів”, нашоштовував боротися за мир, знаючи про те, що СРСР має найбільшу у світі кількість атомових боївих головок.

Цей же автор у статті „Над безоднею” (Огонек, ч. 37, 1991, ст. 7) згадує серпні позиції син Донбасу чекав на патріярше жезло. Тількищо помер Патріярх Пімен, Філарет був вибраний містоблюстителем патріярха. Це вже було безлічне право на посаду патріярха. Але помісний собор складом шести осіб вибрав уродженця Естонії родовитого москаля, а Філарет вернувся до Києва проводити свою агентурну працю.

Автор статті Александр Нежний пише, що маючи

Агенство Ассошіейтед Пресс інформувало, що у виторок, 3-го березня відбулось святочне відкриття будинку, в якому має бути приміщення фундації ім. Міхаїла Горбачова, колишнього генерального секретаря ЦК КПСС і президента СРСР, яка ставить собі за завдання студіювати і поширювати благородні ідеї, моральну політику, зразки західної демократичної системи тощо. Очевидно, комплекс будинків був збудований за гроші західних жертводавців, в більшості прихильників М. Горбачова і його політики в минулому, яка довела до цілковитого упадку комуністичної системи, а може навіть самої комуністичної імперії, звільнення східноєвропейських країн, постання цілого ряду незалежних держав, які, покищо, зв'язані вузлами Співдружності і договорами, але в майбутньому їм напевно постелиться шлях міждержавної співпраці між собою і зі західними країнами, як рівний з рівним.

З першого погляду здавалося б, що що шляхетну, як каже сам М. Горбачов, ціль треба підтримати і радити, що в теперішній час безладу така установа постола. Тим часом уряд Російської федерації і сам президент Росії Борис Єльцин, напевно не без причини, підозрюють, що са-

В. Л-ць

„ФУНДАЦІЯ” М. ГОРБАЧОВА НАТРАПЛЯЄ НА ТРУДНОЩІ

му назву фундації, працюючих там людей і приміщення комуністична номенклатура, яка, очевидно, не „вивітрила”, вона існує і діє в підпіллі, використовуватиме для своїх партійних цілей і для стримання прочісів демократії та відновлення комуністичної диктаторської імперії, чого зрештою домагається комуністична вулиця під час численних демонстрацій.

Правда, М. Горбачов заявив, що він не думає використовувати звільнену від податків неурядову організацію для поборення теперішнього уряду Б. Єльцина і не скриває факту, що президент Росії запитував його чи він часом не творить опозиційного руху.

Фундація не є, ані рухом, ані тимчасовим урядом, — заявив М. Горбачов кореспондентів газети „Комсомольська Правда” минулої суботи, 29-го лютого. „Я персонально, — заявив далі Горбачов, — ніколи не погоджусь перейняти пост опозиційного керівника так довго, як довго уряд підтримує ідею політичних й економічних перемін”.

Основним завданням фундації, — каже колишній комуністичний лідер СРСР,

Згаданий автор А. Нежний продовжує своє „Расследование: третье имя” (Огонек, ч. 4, 1992, ст. 2-3) більше рішуче і категорично визнає місце митрополита Філарета в катівській змові протиправосуддя і християнської моралі, поклякочася на Псалом 10, 7: „Бо Господь любить правду”. А Нежний застанається над тим, що митрополит Філарет буде робити після розкриття „і ревертня”, „двійника”, „лжемонаха”? Як цей митрополит увійде в церкву, буди притовляти Св. Тайни, а може покається і попросить патріярха дати про його дії заяву та піде на відпочинку. Але „блаженний” вдає, що ніби нічого не сталося. Відомо, що про цю справу говорили на „священному синоді”, але ця справа не стала конкретним рішенням, мабуть думали в синоді, що стаття забудеться і Філарет далі буде дурити народ своєю святістю.

А. Нежний в згаданій статті подає імена, що зазнали морального покарання митрополитом Філаретом у виді заборон Причастя, Сповіді тощо. Про особу митрополита зізнають священники. Справа співпраці Філарета з КГБ стала предметом церковних

діячів. Відомий борець за відродження Російської Церкви Глеб Якутін опублікував в журналі „Аргументи і факти” (недатоване) в ньому були виказані „сотрудники” (співробітники) тайних поліцейських органів, треба розуміти КГБ. Там було виявлено кого слід розуміти під прибраженими прізвищами, а саме: 1). Агент „Антонов” — митр. Філарет (Денисенко), 2). Агент „Адаманти” — митр. Крутицький і Коломенський, Ювеналій, 3). Агент „Аббат” — митр. Питирим, голова видавничого відділу Московської патріархії. (Згадане джерело, ст. 3).

Як подає автор, голова четвертого відділу полков. В. Тимошевський, повідомляв КГБ СРСР, що на засіданні підготовчого комітету „Християнська мирна конференція” вислані агенти: „Антонов”, „Кузнецов”, „Вадим” і „Прохоров” (1985), а в 1986 році на розвідування відзначення 40-ліття Львівського собору були вислані агенти „Антонов”, „Адаманти”, „Лукіанов” і „Скала”. Названих агентів також посилали в Італію на переговори з Папою.

Той же автор і на згаданій сторінці повторює це раз, що „бідний папа” Іван Павло II, думав, що він розмовляв со своїм братом у Христі, а це був „Агент КГБ „Антонов”, в офіційній церковній хроніці репрезентує митрополит Філарет (Денисенка). Це є один і той же чоловік — дволичний і перевертень”.

кві на території колишнього СРСР. Вони кажуть, що він не тільки критикував в лютому керівників Співдружності Незалежних Держав, але відбував поїздки до закордонних країн, став „синдикванним” журналістом і все ще мріє про повернення на кремлівський престіл. Велика чорна лобизина, як у старих добрих часах, доставляє його тепер до приміщень фундації, комплексу чотирьох будинків, готелю на 120 кімнат, плавального басейну, кафетерії, „бари”, бібліотеки і конференційної зали. Одним словом, другого Кремля. Його особу облягають хмари охоронників, невідомо для чого і хто покриває їхні платні. Платню Горбачова, як Президента фундації, захищає під сукно і не подають до загального відома, але російська телевізійна станція „Весті” повідомила, що згідно із загальними припущеннями фундація отримує із закордону понад 10 міль. доларів річно.

Ось так ухитрився влаштуватися колишній комуністичний лідер, заслуги якого існують хіба в тому, що він не зумів втримати вкупі комуністичної імперії, хоч до останньої хвилини змагався за персональну владу і владу комуністів на великому просторі імперії, яка століттями поневолювала численні, колись самостійні, народи.

Інакше про фундацію, про самого Горбачова і його прихильників думає Б. Єльцин, Леонід Кравчук, Президент України і чимало інших активних політиків.

Серед спогадів, на сторінках „Самбірські Вісті” є спогад колишнього учня вчительської семінарії, що своїм змістом доповнює вищенаведене. У „Моє знайомство з професором Іваном Филиппаком” Іван Вовчик — вчитель і філолог пише: „Одним з найсильніших вражень моїх студентських років було знайомство з професором Самбірського вчительського семінару Іваном Филиппаком. Пристійний, розумний, тактовний і високошкільний, а товариші шепнули мені, що він українець. Професор виявився чудовим викладачем історії і географії. Лекції його були цікаві, зрозумілі й змістовні на високому науковому рівні. Він організував в семінарі гуртки істориків і картографів, красенів дослідження Самбірщини і Старосамбірщини. Професор Филиппак прожив у Самборі майже весь вік свій. Купив земельну ділянку, побудував гарний будинок, засадив садок і город, а на горіщі, вдова, обладнав невеличку обсерваторію для ведення астрономічних спостережень. Крім того організував у Самборі історичний музей, в якому довгий час був директором”.

Читаю це спогад учениці семінара, Ірини Луцик „П'ять незабутніх років”. Це про ще пережите в семінарі, до заснування якого і Іван Филиппак разом з Теодором

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ігор Всеволод Зелик

Різьбар чистих сердець

Оце ми мали привілей вітати культурну подію першого значення: ретроспективну виставку творчого доріжку Михайла Черешньовського. Не часто приходить відзначати досягнення мистця такого стажу, та ще й за його життя. У цьому випадку оказія подвійно святкова тому, що йдеться про людину, яка своєю працею заслужила не лише на увагу знавців і любителів мистецтва, але на вдячність усієї громади. Бо цей мистець-громадянин показав, що рідна йому і нам усім традиція, як естетична так і духовна, здібна не то що вижити, але й розвиватися серед найбільш несприятливих обставин.

Якщо б довелося вирішити одну проблему як північну в характеристиці Черешньовського — мистця, то це без сумніву його виразне й витончене природне відчуття краси. Воно знаходить логічний вислів у стилі, що його паралель можна шукати в таких неокласиках як Горальден або, в меншій мірі, Канова. Тільки ж у Черешньовського лінійна плавність, моделювання значно субтелішніє; це особливо пікантне для мистця, який сам подивлявся монументалістів типу Мейоля чи Родена.

Подивляв, але не попав під їхній вплив, не прислався до довгої фаланги наслідувачів. Урятувало його глибоке закорінення, як духовне так і стилістичне, у народному мистецтві. З його пребагатою джерела Черешньовський вибирав, на різних етапах свого шукання за особистим висловом, те, що йому підходило: нав'язуючи в ранніх творах („Шевченко”, „Жниці”, „Архітект Е. Блакитний”) до експресивності й характерної фактурності фігурної дереворізьби; передаючи у виразному своєму подерку („Мати Божя, сиділа із сплячим дитятком”, „Оксана”, пам'ятник Лесі Українці в Торонто) шляхетність форми та естетичну непорочність прикладної орнаментики. Тут до речі згадати, що праці маестра Черешньовського у цій останній ділянці — маю на думці декоративну горорізьбу за гуцульськими мотивами, — доведені до завершеності, наприклад, у церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й., ухитилися далеко поза межі ужиткового мистецтва, так, що їх треба розглядати як художньо самобутні здобутки пластичної творчості.

Суверенно причарує увагу ряд скульптур, на яких найповніше позначалась і мистецька своєрідність і особистий світогляд автора: „Утеча до Єгипту”, „Мадонна на колінах” (для мене — Лемківська Мадонна), „Ліда” і незабутньо вражаючий „Портрет дружини”. Універсальністю

Кожний, хто неспішно оглянув цю виставку, не лише поширив свій кругозір, але й виніс рідку естетичну та емоційну насолоду. Признання належить українському Музеєві, а зокрема кураторові Богданові Певному за його ініціативу та за опрацювання змістовного каталогу.

Біленьким, Волянським, о. Михайлом Юз'яком, причинився. Вона пише, між іншим, що ... „Той, кому така шана сьогодні, був дуже хороша людина, як і педагог і вихователь молоді і як громадський діяч і як хороший сім'янин. Він хотів, щоб ми були не тільки готові до педагогічної роботи, а й були добрими господарями. Тому то часто запрошував нас у гості, вдовів у сад, показував, як займатися тютювими високорядками, як вирощувати фрукти і овочі. Був він високий, погідний, поміркований, ніколи не підвищував, до нас голосу. Ось таким залишився в моїй пам'яті назавжди”.

Таким і я запам'ятаю тестя — Івана Филиппака з кожноденної розповіді Бориса про батька, коли ми переїздили його твори тут, далеко поза його землею, якої не хотів покинути. Переходить всю спроможність моїх слів, щоб передати те хвилювання, те щастя і жаль, коли завдяки членам управи Самбора щастило стояти біля дому Івана Филиппака і мужа Бориса. Саме за те, що я зі синою переїздила твори їхнього Івана Филиппака „Вчителя народу” мені зготували такий пир і біль душі. Біль бо не мені, а синові годилось бачити, пережити радіючі воскресіння України і Батька. Але доля хотіла інакше і я сама станула на порозі дому, того дому, де день в день Сина думи туги зіплатили... Мене вгощали щедро поєсти Союзники; так, на жаль, без того, кому належить б та гостина. Привезла прегарний образ, вид на вулицю Замкову в Самборі, це подарунок управи міст, мені. І про цю вулицю Борис згадував на кожному кроці, в Самборі, я чула голос ще раз і ще раз, як Борис розказував про свій

(Закінчення на стор. 3)

І. Дибко-Филиппак

ОСОБЛИВА ПОДІЯ В САМБОРІ

II

Читаю статтю за статтею й переконуюсь, що є правда Провидіння Господнього і є душі в мого народу сповнені любов'ю до ближнього, ось тими прикметами пошани й любові кермувались громадяни Самбора й околиць і прийшли так величю привітати, „Повернення до рідного дому”, Того, що на прохання сина Бориса й друзів, відповів: „Ні! Я не покину рідної Землі!” Дивлюсь на знімки, ось на домі тестя, Тризуб, а на дощі меморіальній, троянди; на вулиці, що як так недавно називалась іменем Калініна, сьогодні Івана Филиппака, багато-багато прекрасних людей, молодь в народних строях і хор в національних одягах, той хор, що збагачував піснями святочність події. Такий то був вияв вітання й вияв любови до свого „вчителя народу”. Є ще й серед самбірчан, що пам'ятають Івана Филиппака до подробиць зовнішності його, про те читаю в статті Івана Лозинського — директора бібліотеки іноземних творів, „Історичні сурми вчителя народу”: ... „Висока, дещо аскетична постать, часто в темній-сірому одязі, фізично імпульсивна, розважна, мистецтвна хода, лагідна посмішка, сповнена світлої доброзичливості й осяйної задуми на інтелігентному обличчі — таким живе у пам'яті літніх людей професор Самбірської учительської семінарії, а з 30-го року приватної гімназії і ліцею, письменник Іван Филиппак.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на викидки домі.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім дзвінком.

Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue
ROCKEFELLER CENTER Forest Hills, N.Y. 11375
630 5th Avenue, Room 1803 (212) 459-0111
New York, N.Y. 10020

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНД, Огайо

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 14-го березня 1992 р., о год. 2-й по пол.

в залі церкви св. Йосафата

5720 State Road, Parma, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

18, 50, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 295, 328, 334, 358, 364

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управі і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово заступника головного передсідника УНСоюзу Гльорії Пашен
9. План праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Гльорія Пашен, заст. головного передсідника УНС

Тарас Шмагала, головний контролер УНС

Василь Ліщинський, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Василь Ліщинський, голова

Марія Бобечко, секретар

Богдан Семків, касир

Український Фестивальний Комітет

ласкаво запрошує усіх на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЗСА

З НАГОДИ 1-ої РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ

Субота, 20-го червня 1992 року

Гарден Стейт Артс Центр, Голмдел, Н. Дж.

ПРОГРАМА ДНЯ:

СПОРТОВІ ТУРНІРИ
МИСТЕЦЬКІ ВИСТАВКИ
МОЛЕБЕНЬ

ПРОГРАМА НА ПЛОЩІ
УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ
КОНЦЕРТ

ВЕЧІРНЯ ЗАБАВА в РАМАДА ІНН ГОТЕЛІ ІСТ ГАНОВЕР, Н. Дж.

За квитками, проситесь телефонувати

Ярослава Івахова на ч. тел.: (908) 369-5164

По інші інформації, проситесь телефонувати до

Оксани Кордуби на ч. тел.: (908) 933-5614

У СВОЄМУ ЛИСТІ в програмі національного радіо в неділю, 1-го березня, президент Чехо-Словаччини Вацлав Гавел порівняв країну з „кораблем, який потрапив у шторм”. Гавел відверто сказав, що не має достатніх сил, щоб врятувати цей корабель. 10-го червня в Чехо-Словаччині відбудуться парламентарні вибори і спостерігачі передбачають, що ситуація може скластися подібно до польської, коли парламент виявився роз'єднаним на дрібні фракції.

ЯК УЖЕ ІНФОРМОВНО, великі французькі цементні і будівельні фірми запропонували збудувати надійний, з гарантією на 100 років, саркофаг для зруйнованого ядерного реактора Чорнобильської атомової станції. Для цього вони мають намір застосувати суперцемент на алюмінієвій основі. Вартість проєкту ще не підраховано, однак компанії, що його заініціювали, сподіваються на допомогу міжнародних організацій.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Фундація Українського Вільного
Університету в ЗСА
повідомляє та запрошує
всіх членів Фундації УВУ на

Загальні Річні Збори Фундації

що відбудуться

в суботу, 11-го квітня 1992 р., о год. 2-й по пол.

в домі при 136 Друга авеню, Нью Йорк, Н. Й.

Порядок нарад буде поданий на зборах.

За Управу Фундації Українського Вільного Університету:

Д-р Петро Г'ой, в. р.

Д-р Дмитро Боднарчук

(Голова)

(Секретар)

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ОКРУГИ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 14-го березня 1992 р., о год. 5-й веч.

в St. Michael's Church Hall

114 S. Chestnut Street, SHENANDOAH, Pa.

Збори відбудуться після св. Літургії, яка відправиться

о год. 5-й по пол.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

Фраквілл, 242, 382

Мт. Кармел, 2

Фріленд, 429

Шамокін, 1

Магонеї Сіті, 305

Шенандога, 98

Мек Аду, 7

Ст. Клер, 9, 31, 228

Майнерсвілл, 78, 129

Лігайтон, 389

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Зборів
5. Звіт Уступаючої Управі і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНСоюзу ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ
9. План праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

Олександр Ю. Благітка, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Йосиф Чабан, голова

Адольф Словік, касир

Галина Словік, секретар

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ ради Кримської АССР обговорено питання про зміну назви республіки. Більшість депутатів проголосувала за нову назву: Республіка Крим. Під час обговорення проєкту конституції у фразі „Республіка Крим є правова демократична держава в складі України” учасники сесії вирішили викинути слова „в складі України”.

ШВАЙЦАРСЬКА ПОЛІЦІЯ розшукала викрадені в червні минулого року з цюрихської галерії два твори Пабля Пікассо. „Жінка, яка сидить” і „Христос Монмартру” оцінюються експертами на 40 міль. дол. Перша картина створена в 1903 році і належить до так званого „блакитного періоду” творчості мистця. „Христос Монмартру” — акварель, що стосується „рожевого періоду”, пізнішого в часі.

В СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, голова Магаданського міськвиконкому Геннадій Дорофєєв виступив із заявою, в якій обіцяв виконати вимогу першого фермера області Едуарда Рубцова: покрити заподіяні йому шкоди, що становлять майже 8 міль. карбованців, і покарати винних. Е. Рубцов мав намір спалити себе 26-го лютого на знак протесту проти совєтської влади в Магадані. В 1986 році його присадибне господарство було зруйновано за вказівкою голови обласного виконкому, а всього місяць тому невідомі особи спалили його новий будинок.

В ЧІЛЕ НА ВОЄННІЙ БАЗІ Форт Азара біля міста Аріка був сильний вибух — саме тоді, коли в місті перебував колишній диктатор країни Августо Піночет. Він зрезигнував зі становища президента Чіле, але залишився верховним головнокомандуючим збройними силами.

В НЕДІЛЮ, 1-ГО БЕРЕЗНЯ, в найбільшій синагозі Стамбулу вибухнуло дві бомби, закладені терористами. У цій же синагозі у вересні 1986 року терористи з організації Абу Нідаля застрілили 22 осіб.

Ділимось сумною вісткою,
що в середу, 4-го березня 1992 р. відійшла у вічність
наша найдорожча
ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

ЮЛІЯ ВАСИЛИНЮК

нар. 31-го серпня 1932 р. в Чехо-Словаччині.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 6-го березня, о год. 7:30 веч.

в похоронному заведенні Thomas and Quinn, Асторія, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 7-го березня, о год. 9-й ранку в цьому ж заведенні, а Служба Божа о год. 10-й в церкві Чесного Хреста в Асторії, опісля на українській православній цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

муж — ЮРІЙ
дочка — МАРУСЯ
сестра — МІЛА ТОДЛОВА
швагер — ЮРІЙ ПАНАС з родиною
та ближчі і дальша родина
в Чехо-Словаччині

У світлу пам'ять нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, МАТЕРІ та БАБЦІ

св. п. м'гра

МАРІЇ БАРАН-ЛАЗАРЧУК

яка з волі Всевишнього відійшла від нас 7-го грудня 1991 року.

Цєю дорогою складаємо найсердечнішу

ПОДЯКУ

по 10 дол. — Баранич Юрій і Леся, Вовк Василь, д-р Гнатчук Тарас, Гордінський Роман і Василіна, Гулалівський Володимир і Стефанія, Гломб Михайло і Марія, Данчак Ярослав і Галина, Данилюк Олександр, Залуга Петро, Калинич Михайло і Марія, Костюк Григорій, Кучер Іванна, д-р Легета Борис, Масляк Володимир і Марія, Мисюнь Пилип і Олександр, Нинювський Михайло, Стасик, Степан, Стефанюк Іван і Анастасія, мгр Стріль Дмитро і Стефанія, Ткач Павло, Хміль Петро, Федак Ростислав і Ксенія, Федірко Антоніна, Якімента Іван і Сендра.
по 5 дол. — Елсворт Дональд і Кімберлі, Кінтаста Люба.
НА СЛУЖБИ БОЖІ в церкві св. Йосафата:
30 дол. — Мелінішин Іван і Олена,
по 20 дол. — Т-во Рідна Школа, Т-во Рідна Школа учителів і учнів.
по 10 дол. — Барнич Євдокія, Бодрух Ірина, Васильчук Зенон і Марта, Дигдало Володимир і мгр Романа, Дудра Дарія, Зарицька Марія, Зубаль Марія, мгр Книгиницький Северин і Марія, Костюк Марія, Кучер Володимир і Ксенія, мгр Лончина Оріс, Лупан Ізабелла, Оглабик Стефанія, мгр Прийма Миколас і мгр Ірина, Сливка Іван і Катруся, Тобіянський Вернад і Романа, УАК Рада.

НА СЛУЖБИ БОЖІ в церкві св. Івана Христителя зложили:

Зайковська Ширлі — 20 дол.,
по 10 дол. — Гладій Михайло, Дулька Текля, Іванець Іван, І Анна, Мушинська Меланія, Павлик Павло, Фльорчук Олександра.
На Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля зложили:
д-р Зеновій і Оксана Стельмах — 30 дол., інж. Огар Василь і Оксана — 25 дол., Дробний Григорій і Стефанія — 20 дол., інж. Омецький Ростислав і Оксана — 10 дол.
На Богословську Академію у Львові:
по 20 дол. — Дяків Богдан і Марія, інж. Залєць Богдан.
На школи при церкві НЗПДМ в Гемтрем:
Ласка Михайло і Ольга — 25 дол.,
по 20 дол. — Березюк Микол і Софія, Когут Тарас.
На Будівельний Фонд церкви св. Йосафата:
д-р Логінський Степан і Маріяна — 20 дол., Климишин Степан і Євдокія — 10 дол.
На УНІГУ:
Ярослав і Ольга Дужий — 25 дол.
На „Наше Життя”
76 Відділ СУА — 20 дол.
На домілку СУА:
Кальба Олег і Марія — 15 дол.,
Коподичин Василь і Лідія — 10 дол.

Разом 2,540 дол.

В пам'ять своєї найдорожчої дружини, матері і бабці на Рідну Школу зложили:
по 500 дол. — д-р Ірина Лазарчук-Тамсон і д-р Іван Тамсон, д-р Петро Лазарчук і д-р Валентина Соколов-Лазарчук.
На Будівельний Фонд церкви св. Йосафата у Воррен, Миш.: Лазарчук Роман — 500 дол.

В глибокому смутку
Родина ЛАЗАРЧУКІВ

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує членів й українську громаду на

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ

на якій виступлять з доповідями:

проф. ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ, президент НТШ — відкриття
Генеральний Консул Польщі в Нью Йорку — ЄЖИ СУРДИКОСЬКІ
Заступник Амбасадора Польщі у Вашингтоні — МАЦЕЙ КОЗЛОВСЬКІ
проф. СТЕПАН КОЗАК, Варшавський Університет
проф. ТАРАС ГУНЧАК, Ратгєр Університет

Конференцію провадитиме проф. МИРОСЛАВ ЛАБУНЬКА

що відбудеться у суботу, 14-го березня 1992 р. о год. 3-й по пол.

в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вул. в Нью Йорку

Управа НТШ

НЕ ТОЙ АВТОР

У статті, поміщеній у „Свободі” з 21-го лютого під наз.: „Відзначення актів незалежності в Ньюарку” подано неправильно, що музику до повстанської пісні „Полісея 43”, яку відспівав хор православної церкви у Мейплвуді, скомпонував мій чоловік бл. п. Володимир Юркевич, колишній вишкільник штабу відтинка УПА-Захід, псевдо: Ю. Юрченко, але слова до цієї пісні написав І. Хмель, мабуть також колишній старшина УПА.

Марія Юркевич.

Fish, Field, Olesnycky and Livingston COUNSELLORS AT LAW

2040 Millburn Avenue ■ Maplewood, N.J. 07040
(201) 763-2001 ■ Telecopier (201) 763-2832

Emanuel S. Fish
Robert S. Field

Nestor L. Olesnycky
Richard Livingston

Stacy I. Benson

- Купно та продаж кооперативних помешкань — кондомініїв — домів — реальностей для інвестиційних цілей
- Заповіти (тестаменти)
- Акція після особистого поранення, тощо
- Розводні справи

